

WAT VOOR HUIS

ZULT U MIJ BOUWEN?

 Dank u broeder Green. Het is een voorrecht. Een groet aan broeder en zuster Green en allen die hier vanmorgen aanwezig zijn. En het is een voorrecht dat mij gegeven is, voel ik, om naar deze plaats van aanbidding te komen, om een paar mededelingen te doen.

² Ik wil de tijd van broeder Green hier niet in beslag nemen, want ik heb broeder Green verscheidene keren horen spreken en ik was zeker beïnvloed, en zoals hij het Woord van de Heer tot ons bracht en er zo nederig over was. Gisteren zei hij: “Ik krijg het Woord van de Heer niet zoals Het misschien in openbaring zou komen, zoals—zoals Het gezonden is, maar,” zei, “ik wil graag—benadrukken wat er gezegd is.” Hij zei: “Zoals toen Paulus iets in de Bijbel schreef, kom ik hier om te benadrukken wat hij zei.” Zei: “Ik heb geen boodschap behalve om te benadrukken wat reeds gezegd is van de Heer.” Nu dat was echt opmerkelijk een—zo’n jonge kerel en zeggen, zo’n opmerking te maken.

Laten we nu gewoon samen een woord van gebed hebben.

³ Lieve God, ik weet nauwelijks hoe ik moet beginnen, want ik voel dat U hier vandaag bent en in Uw Aanwezigheid voelen wij ons altijd zo klein. En ik—ik dank U voor dit voorrecht. Nu, Heer, daar Gij ons deze plaats hebt toegekend, bidden wij dat Gij ons elke keer dat wij hier samenkomen zult ontmoeten. En moge Uw Grote Geest zich over deze stad bewegen! Mogen wij in staat zijn om deze Evangelie-boodschap te brengen die ons gegeven is en in onze handen aangeboden werd in deze laatste dagen, moge Het vervuld worden en moge U elke ziel uit Tucson en omgeving verkrijgen die U tot Leven bestemd hebt. Sta deze dingen toe Vader, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

⁴ Ik denk dat ik hier vanmorgen een klein vers uit de Schrift wil voorlezen vlak voordat ik de woorden zeg die ik wil zeggen. Het staat in Handelingen, het 7e hoofdstuk van het boek Handelingen. En terwijl u dat opslaat, we zullen beginnen bij het 44e vers.

⁵ Nu gaan we naar Shreveport deze week, de komende week, voor een serie diensten, en nu gaan we proberen, als de Heer het wil. Broeder Moore, broeder Jack Moore, een zeer goede vriend van zowel broeder Pearry als mij, en we houden van broeder Jack. De Boodschap heeft hem, denk ik, een beetje verbijsterd, vooral over sommige dingen die ons dierbaar zijn en die wij geloven dat—dat Het tot ons kwam door de opening van de Zeven Zegels,

zoals wij dat geloven, zoals “het slangenzaad” en “eeuwige zekerheid van de gelovigen” en—enzovoort, sommige van die Boodschappen. Dat misschien voor anderen . . . Wij denken niet dat Dit moeilijk is maar Het, u moet uw hart openen voor de Waarheid. Wij geloven dat we in de—de eindtijd leven. Dat is gewoon zo werkelijk voor ons, dat we gewoon aan het einde van de weg zijn.

⁶ En om te spreken in de kerk van een ander, wel, dan wilt u de gastvrijheid van die man eren van—om u die gelegenheid te geven om in zijn kerk te komen. En ik wil zeker, wetende dat zij daar niet in geloven, en ik zou hen genoeg eren dat . . . Er is nog veel meer waar ik over kan spreken behalve dat binnenbrengen; tenzij het gewoon de Heilige Geest is om het een beetje aan te dringen ziet u, dan zou ik het zeker zeggen zoals Hij het zei. En ik weet niet beter dan dat te doen en ik hoop dat ik nooit beter leer dan dat te doen. Zie? Laten we het gewoon zeggen zoals Hij het zegt.

⁷ Laten we nu gewoon een—een vers of twee lezen hier uit het—het 7e hoofdstuk van het boek Handelingen, beginnend met het 44e vers.

Onze vaders hadden de tent der getuigenis in de woestijn, zoals Hij het geboden had, die tot Mozes zeide, dat hij haar moest maken naar het voorbeeld dat hij gezien had.

Onze vaders namen die over en met Jezus brachten zij haar verder tot het land dat de heidenen bezaten welke God heeft verdreven voor onze vaders, tot de dagen van David.

Deze heeft genade gevonden bij God en gevraagd een woonstede te mogen vinden voor het huis van Jakob.

Maar Salomo bouwde Hem een huis.

De Allerhoogste echter woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn, zoals de profeet zegt:

De hemel is Mij een troon, . . . de aarde een voetbank mijner voeten. Wat voor huis zult gij Mij bouwen, zegt de Here, of wat is de plaats mijner rust?

Heeft niet mijn hand dit alles gemaakt?

⁸ Bij deze, het lezen van deze Schriftplaats, wil ik de paar woorden zeggen die ik wil zeggen voordat broeder Pearry de ochtendboodschap brengt.

⁹ Ik vind dit een van de grote momenten van mijn bezoek aan Tucson. Ik kom hier omdat ik geleid werd om hier te komen. Ik kom hier omdat de Heilige Geest, door een visioen, mij hierheen zond. Ik weet dat dat misschien vreemd lijkt. Maar Hij, voor zover ik weet, alles wat ik van God weet, werd ik door een visioen

naar Tucson gestuurd. Ik heb me afgevraagd hoe ik ooit naar deze woestijnplaats ben gestuurd. En dan hier waar er . . .

¹⁰ Geestelijk gesproken, over de stad, ik ken geen plaats die geestelijk meer dood is dan in de stad Tucson. Er is oorlog tussen de kerken. Er is gedoe tussen de gemeenten. Er is geen eenheid en iedereen haalt naar zich toe en houdt vast en zetten druk en probeert *deze* te krijgen en maken bekeerlingen. Het is een woestijn, ook geestelijk gesproken.

¹¹ Maar dan lees ik in de Bijbel, dat waar God Mozes weg riep van zijn geliefden en alles wat hem dierbaar was en hem de wildernis in stuurde om de wetten van de Bijbel te schrijven. Dat was het Oude Testament, de eerste vier Boeken, Genesis, Leviticus en Deuteronomium, Exodus. Hij . . . Ik zei ze niet in volgorde, maar die vier Boeken. Dat is eigenlijk het Oude Testament. Want het overige was wat de profeten zeiden, in de Psalmen van David enzovoort, maar, de Kronieken van de koningen. Maar dit was de basis van het Oude Testament. Het was Mozes die ze schreef, nadat hij uit zijn vaderland werd geroepen, waar hij was geboren en opgevoed onder zijn volk, en naar de woestijn werd gezonden, om dit Boek van het Oude Testament te schrijven.

¹² Dan vind ik dat in het Boek van het Nieuwe Testament, waar Paulus, die de auteur is, of niet de auteur, maar de schrijver van het Nieuwe Testament. Hij werd ook verdreven uit het midden van zijn volk, en door de Geest, naar Arabië, waar hij drieënhalft jaar was om de inspiratie te vinden. En Paulus is de voornaamste schrijver van het Nieuwe Testament. Nu, er is Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, maar zij waren schriftgeleerden die gewoon schreven wat Jezus zei terwijl ze Hem volgden. Neemt u echter het Boek aan Timotheüs en aan de Romeinen en aan de Hebreëen enzovoort, Paulus ontving inspiratie om het Nieuwe Testament te schrijven, waarbij hij het hele Oude Testament als een schaduw nam en het op orde stelde. En God eerde het en maakte het tot het Nieuwe Testament.

¹³ En nu als het Oude Testament moest worden verdreven van de . . . de schrijver moest worden verdreven van zijn volk naar de woestijn, om inspiratie te krijgen om het Oude Testament te schrijven. En in het Nieuwe Testament werd de schrijver verdreven door de Auteur naar een woestijnplaats om de inspiratie te krijgen om het Nieuwe Testament te schrijven. En de Boeken zijn verzegeld met Zeven Zegels; het zou ook hetzelfde vereisen, geloof ik, in deze dagen, om die Zeven Zegels te openen. Om te verlaten wat u dierbaar is, wat u koestert, en een klein huis dat mij door de mensen werd gegeven, en onder al mijn mensen en vrienden en een kerk die bloeide en waar het aan niets ontbrak; en om—om dat te verlaten, er helemaal van los te trekken en weg te trekken naar een woestijn waar u niemand kende, en alles tegen u.

14 Maar er is iets met God dat Hij een mens ertoe drijft dingen te doen die zijn eigen denken te boven gaan, zodat het tot eer en glorie van God kan zijn. En ik voel dat, niet zelf eer, maar ik—ik voel dat het een voorrecht was om alles achter te laten wat mij dierbaar was, om hier in deze wildernis te komen en te lijden zoals ik nog nooit in mijn leven heb geleden, hier in deze wildernis, of deze woestijn. Maar ik geloof dat door dat te doen en te gehoorzamen aan wat God gebod om te doen, God voor ons de mysteries van deze laatste dag heeft geopend. En wij zijn hier met deze boodschap.

15 Nu, er waren veel mensen die mij volgden, en dat is niet ongewoon. Gewoonlijk hebben we . . . De mensen hebben elkaar lief en liefde zal u drijven om dingen te doen waarvan u niet dacht dat u ze zou doen. En velen van u hebben uw huizen verlaten, u verliet alles, alleen om hier in de woestijn te komen.

16 Velen hebben mij opgebeld, velen hebben mij gevraagd: “Zullen wij naar Arizona komen? Zou het een goede plaats voor ons zijn?” Wel, zoals gezegd werd over Mozes en hun, het was geen plaats van fruit, geen plaats van granaatappels.

17 Er is hier niet veel werk te doen en het leven is duur en de kosten voor levensonderhoud zijn hoog. Het is werkelijk een harde plaats om te wonen, Tucson, Arizona; de lonen zijn slecht en—en het voedsel is duur en de huur. Het is—het is een afschuwelijke plaats om te leven, op die manier. Maar het is gezond, het is droog. En we moeten soms . . . We moeten onze gedachten niet laten leiden door dingen van deze aarde.

18 We moeten kijken naar de leiding van de Heilige Geest. Maar één ding dat me dwars zat om hier te komen en om mensen te vertellen: “Wel, u moet hier niet komen,” of, “U moet wel komen,” dat laat ik over aan ieder individu, de manier waarop God die individu leidt om te doen. Ik denk dat ieder van ons dat moet doen, geleid worden door de Geest, over wat te doen.

19 En velen van u hier komen uit de buurt van Jeffersonville en van de gemeente daar, en u bent hierheen gekomen. Nu, de zaak dat me dwars zat, was een plaats van aanbidding.

20 En ik realiseer me, zoals ik hier in de Schrift las, van Stefanus en zijn toespraak vlak voor zijn dood; want ze stenigden hem onmiddellijk daarna, vanwege zijn boodschap. Terwijl hij sprak zei hij: “Onze vadersen,” sprekend over de Hebreeërs in vroegere dagen, hoe zij probeerden bij God in de gunst te komen om een plaats voor aanbidding te bouwen. Hij zei “dat Salomo Hem een huis bouwde, of een gebouw.” We zijn met het verhaal bekend.

21 Maar ik hou van zijn volgende woorden: “De Allerhoogste echter woont niet in huizen die met handen gemaakt zijn.” Op een andere plaats in Jesaja zei hij: “Een lichaam hebt Gij Mij bereid; zie, offers en offeringen en gebouwen enzovoort, maar een

lichaam hebt Gij Mij bereid.” Wel, we realiseren ons dat hij toen sprak over het lichaam waar God in Christus tabernakelde.

²² Maar ik geloof vandaag de dag dat de inspiratie die gekomen is tot—tot broeder Green, om hierheen te verhuizen, hij en zuster Green, die hun thuis in het oosten hebben opgegeven, ook, om . . . daar in Texas, om hierheen te komen met . . . om met niets te beginnen; gewoon door een inspiratie, het gevoel dat ze het moesten doen. Ik waardeer mannen die de leiding van Christus willen volgen ongeacht wat het hun kost.

²³ Ook al denkt de hele wereld, misschien wel uw allerbeste vrienden, dat u verkeerd bezig bent, maar het is niet verkeerd voor u. Zolang u voelt dat er iets achter zit, is het God die u beweegt; het is nooit verkeerd, en zal het altijd goed uitpakken.

²⁴ Zie dit jonge stel, een getalenteerde jonge man. Ik zeg dit niet omdat hij hier zit. En deze jongedame met haar baby's, met zijn gezin om op te voeden, en hij heeft zijn baan opgezegd en alles om hierheen te verhuizen.

²⁵ Ik realiseer me dat ik jaren geleden in de bediening geroepen werd. Ik ben nooit een succesvol voorganger geworden, want ik heb een zwervende, dolende geest. Ik kan nergens tevreden zijn. Waar de Geest ook beweegt, ik moet gewoon mee, want ik heb een Boodschap. Jezus zei: “Ik moet ook in deze andere stad prediken.”

²⁶ Maar er zijn er die herders zijn, die over de kudde waken. Ik ben zo dankbaar dat broeder Pearry de leiding van de Heilige Geest heeft gevolgd; en vandaag hebben we een tabernakel. Het is een kleintje. Dat is net goed genoeg om mee te beginnen, om te zien wat de Heilige Geest . . . Niet wetende, laten we gewoon stap voor stap gaan. Nu, ik geloof, als God tot broeder en zuster Green heeft gesproken, om hier te komen, en een plaats heeft geopend waar onze kinderen, in plaats van op zondagmorgen op hun fietsen te rijden, en op straat en rond te rennen, hebben ze een plaats om te komen aanbidden, in plaats dat we zitten te luisteren naar iets wat we op de radio gehoord hebben, wat in orde is.

²⁷ Maar wij, als deze groep mensen, wij hebben een Boodschap voor deze dag. Wij, wij geloven dat God ons een Boodschap heeft gegeven. En broeder Green is, ik wil hem niet mijn partner noemen, want wij zijn . . . Wel, dat is het ook, mijn partner, wij zijn samen in deze Boodschap. Broeder Green predikt dezelfde Boodschap waar ik in geloof. Hij heeft zijn huis verlaten, hij heeft zijn mensen verlaten, hij heeft zijn kerk verlaten. Hij was, geloof ik, districtopzichter of zoiets van een van de organisaties en heeft de hele zaak opgegeven toen hij dit hoorde. Hij heeft ook alles verlaten wat hem dierbaar was, om naar de woestijn te komen, alleen maar om te ondersteunen wat God nu aan ons geeft.

²⁸ Ik zeg dat ik geloof dat het niet alleen in ons hart moet zijn, het moet onze plicht zijn om hem te steunen, alles wat we kunnen, om de diensten bij te wonen, om hier te komen aanbidden en om dit een plaats te maken waar God ons de dingen kan openbaren die Hij aan ons wil openbaren. En zoals zijn woord zei: “De Boodschap komt niet tot mij doordat mij de inspiratie gegeven wordt, zoals het misschien tot sommigen van ons doet, maar,” hij zei, “ik ben hier om te ondersteunen wat God heeft gegeven.” Wat een uitspraak! En ik geloof, als we allemaal zullen samenwerken dat we ons hart ervoor zullen inzetten.

²⁹ Ik weet dat ieder van jullie, als je je voelt zoals ik, ik honger er zo naar om de Geest van God te zien bewegen, ik kan het gewoon bijna niet verdragen. Sommige ervaringen die ik net heb gehad op de berg, gewoon om dat nogmaals te voelen, dat iets wat, toen ik voor het eerst werd gered, zo heerlijk was voor mijn hart! En we kunnen op een plaats komen, we kunnen zitten en we zien het onder ons, dat we aan het verdrogen zijn. Terwijl we hier in de woestijn zitten, kom ik onder mijn broeders, zij praten met mij en ik praat met hen; altijd een beetje op een wijze van waakzaamheid, om de Geest te polsen, als het ware, om gewoon de toestand van die broeder te zien, om te zien wat er mis is. Ik begin te voelen dat we allemaal achterover leunen, weg van de Geest raken. Het is te natuurlijk voor ons geworden. We moeten aanbidden in de Geest, waar de Geest van God. . . Niet alleen zou onze Boodschap de vlam van het uur moeten zijn, het zou de vlam in onze harten moeten zijn. Ziet u? Het moet in onze harten zijn, anders kunnen we het niet—het niet juist aan de mensen presenteren. De Geest moet de Boodschap zelf uitdragen. En ik vertrouw en geloof dat eenieder van u een echte Christen is.

³⁰ Nu, ze hebben zondagsschoolonderwijzers nodig. Ze zullen personeel nodig hebben. En ik wil dit zeggen zodat u het echt goed zult begrijpen. Dit is mijn kerk.

³¹ Ik ben hier nu drie jaar geweest. En er was één deur die voor mij openging, dat was broeder Mack die me vroeg om te komen preken. God zegene hem. Ik ben verder door niemand uitgenodigd; niet iets tegen hen, ze zijn in orde. Broeder Brock, een goede vriend van mij, broeder Gilmore, veel van deze Pinksterbroeders hier zijn zeer, zeer echte goede vrienden van mij. Ik hou van hen, niets tegen hen. Ik begrijp hun positie. Ze kunnen me daar niet uitnodigen en dan alsnog in hun organisatie blijven. Zie, ze kunnen het niet doen. Want als ze dat doen, worden zij eruit getrapt. Dus, u begrijpt hun positie. Ik had met hetzelfde te maken. Maar nu, moge het altijd zijn: “Zoek eerst het Koninkrijk van God,” de wil van God.

³² En nu dat broeder Green, God hem hierheen heeft gezonden en ons een kerk heeft geopend met hetzelfde kostbare geloof waarin wij geloven, we zouden God zeer dankbaar moeten zijn, en elke dienst bijwonen, elke plaats in te nemen die we

kunnen. En als we gevraagd worden en opgeroepen om te bidden, te zoeken, te doen, laten we soldaten zijn. . . het verlangen te doen. Zie?

³³ Houd de Boodschap rechtschapen, leef het juiste soort leven. Laat er geen smet op komen. We leven nu te laat. We—we zijn te laat in het uur. Laten we Het rein leven. Wel, mijn leven, uw leven, al onze levens moeten opgeruimd worden, voor God.

³⁴ Onze jonge mensen, rijden maar rond, van plaats naar plaats, van show naar show en drijven steeds verder weg van God. Juist. Nu, dat is de waarheid. Ik zie het bij mijn kinderen, en ik zie mezelf op een plek komen waar, niet. . . U, u moet samenkomen, om God te aanbidden; de Bijbel zegt het: “Als we deze dag zien naderen, laten we dan des te meer samenkomen.” Als er hier maar twee mensen zijn, laat u er dan één van zijn. Nu dat is. . . En als we samenkomen en samen aanbidden, dan hebben we gewoon, dan is daar iets mee; Jezus zei: “Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden.”

³⁵ Nu, zoals ik al eerder heb gezegd, broeder Green heeft het mij verteld, en hij zei het. Mijn vrouw kwam me vertellen wat hij zei toen ik weg was. Dat, en hij zei vanmorgen, “dat de preekstoel altijd open was.” Nu, gewoonlijk. . . Dat is, open voor mij om te spreken.

³⁶ Nu, gewoonlijk moest ik helemaal naar Jeffersonville, Indiana rijden om een Boodschap te geven die God mij gaf, om het aan de mensen te brengen; helemaal naar Jeffersonville, Indiana gaan, en ieder van u door het land zocht via de telefoon en zo verbinding met ons om de Boodschap te ontvangen, want dat is waar we van leven. Zie, dat is waar we hier voor zijn. Nu, dat hoeven we niet meer te doen.

³⁷ Geeft God mij een Boodschap, kan ik hier gewoon naar de preekstoel lopen en het prediken en me vrij voelen om het te doen. Ja. En ik geloof dat de Almachtige God u daardoor zal zegenen als u nu slechts bij deze gemeente wilt staan, deze groep mensen. Niet alleen dat, maar laten we uitgaan en kijken of we anderen niet naar binnen kunnen krijgen. Ziet u, laten we overal met anderen spreken, tot hen over onze gemeente spreken en wat het betekent. Wat onze gemeente. . . We zijn hier. We willen dat u komt, vreemden meeneemt, en ik weet zeker dat het goed zal zijn voor ons allen. Ziet u? We hebben een gebouw, waar we dankbaar voor zijn. We zijn dankbaar voor deze plek om samen te komen.

³⁸ Maar: “De Allerhoogste echter woont niet in tempels die met handen zijn gemaakt, zie, ‘Want de hemel is Mijn troon en de aarde is Mijn voetbank; en waar is de plaats van Mijn rust? Maar een lichaam hebt Gij Mij bereid.’”

³⁹ En wij zijn een Lichaam van Christus. Dus als we van het ene gebouw naar het andere gebouw gaan, geloof ik, in het brengen van onze Boodschappen, en we zullen er genezingsdiensten

komen houden. En alles wat de Heer ons openbaart om te doen, zullen we hier in de gemeente houden, totdat het zo groot wordt dat we het ergens anders naartoe moeten brengen, en ergens anders, totdat Jezus komt. God zegene u.

⁴⁰ [Broeder Pearry Green geeft commentaar en vraagt dan of broeder Branham hem wil inzegenen. Leeg gedeelte op de band—Red.]

Laten we onze hoofden buigen.

⁴¹ Dierbare God, terwijl wij hier op dit podium staan, en dat vertegenwoordigt, hier boven het altaar, beseffen wij dat wij een—een stervend mensenras zijn, voor zover het deze aarde betreft. We kijken daarbuiten op de straten en zien de zonde overal geschreven, en dat de Heerlijkheid van de Heer snel aan het verdwijnen is. En wij weten, wanneer de Heerlijkheid van de Heer opgaat, zo zal de Gemeente met haar meegaan. God, wij willen daar zijn.

⁴² Slechts een paar dagen geleden, terwijl ik hier op de hoek van de straat stond, net aan de overkant van de straat, en ik zag die parade door de straat gaan; en ik zag die oude Eerste Wereldoorlog tanks voorop gaan, toen kwam de grote zware Sherman tank, daarachter volgde verder en verder en verder, dan de ‘gouden ster’ moeders; het kleine uiteengevallen gezin, met een huilende vrouw en een kleine haveloze jongen die zijn papa had verloren, een oude moeder die een zoon had verloren. Ik dacht: “Hoe droevig,” om op de hoek van de straat te staan en zoiets voorbij te zien gaan. Toen merkte ik op dat juist toen ze dit gebouw passeerden, de muziek veranderde in *Voorwaarts Christenstrijders*. Daarvoor speelden ze hun marsen; maar toen ze deze plek passeerden!

⁴³ Dierbare God, ik denk aan een andere grote tijd die komt, en dat zal de opstanding zijn, wanneer de oud-strijders als eersten tevoorschijn zullen komen, heiligen, de aartsvaders. “Want wij die leven en overblijven zullen degenen die ontslapen niet voorkomen of hinderen; want de bazuin van God zal klinken en de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan.” Wanneer we dan die grote . . . zien, de mensen optrekken, marcherend door de hemelen; en wij zullen staan, wachtend op onze verandering, wetend dat wij ook zullen volgen. God, maak ons getrouwe soldaten.

⁴⁴ Alleen zij die er echt bij betrokken zijn geweest en in de oorlog waren, zouden weten wat dat werkelijk betekende om die tanks voorbij te zien rollen. En God, wij denken dat zij die in de strijd van het leven zijn geweest, zullen weten wat het betekent, wanneer we op onze beurt wachten om in positie en plaats te vallen, in de opstanding, om omhoog te gaan.

⁴⁵ En deze, mijn jonge broeder, staat hier, goed getraind, gereed, gekleed, wachtend op een oude man om hem de handen

op te leggen, iemand die een oude veteraan is van daar uit de frontlinie, wetend dat ook hij moet deelnemen aan de strijd. Dierbare God, met deze onwaardige handen leg ik ze op mijn broeder als vertegenwoordiging van de Uwe. Zegen broeder Green, dierbare God, die ik zegen in Jezus naam. Moge hij deze boodschap nemen Heer, in deze stad en waar U hem ook roept. Moge hij trouw zijn, vervuld van de Geest, en een onberispelijk leven leiden. God, laat hem de harten van de mensen hebben, opdat hij hen moge onderwijzen en leiden, en hen de weg wijzen op het pad dat wij allen wensen te bewandelen. Sta het toe, Heer.

⁴⁶ Zegen zijn trouwe vrouw, zijn kleine kinderen. Zegen onze pogingen hier samen, als Christelijke broeders hier op aarde, opdat wij dit Evangelie mogen nemen tot aan de uiteinden van de wereld. Zend Uw Geest over hem, God. Wij bidden het in Jezus Christus Naam, terwijl wij hem aan U geven. Amen.

God zegene u, broeder Pearry. Draag het Woord van God!

WAT VOOR HUIS ZULT U MIJ BOUWEN? DUT65-1121
(What House Will You Build Me?)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 21 november 1965 in de Tucson Tabernacle in Tucson, Arizona, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org